

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminică pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

acțiune garment: prima-dată
7 cr.; a doua-oră 6 cr.;
a treia-oră 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

MIRON ROMANUL.

Eată mirele a venit în miezul nopții
și a chemat la sine pe sluga sa!

I. P. S. S. Archiepiscopul Miron Romanul, Metropolitul bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, s'a mutat la cele eterne dându-și sufletul în mâinile Creatorului său Duminică la oarele 11 1/2 din noapte.

Archiepiscopul și Metropolitul Miron Romanul a încetat din viață, după o arhipăstorie de 24 ani în etate de 70 de ani. Că „zilele anilor noștri 70 de ani sunt“ zice psalmistul David.

În fața cosciugului, care îi cuprinde trupul rece și fără suflare: să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur; să dispară ori-ce voce disonantă, că a Domnului este pământul și plinirea lui.

„Ear' sfaturile eterne, cari îndreaptă soarta omenimei, nepetrunse rămân de mintea omenească și neprevăzute sunt căile, cari prevedința le-a desemnat particularilor pentru a contribui la scopurile comune ale societății omenitești“.

Sunt propriile cuvinte ale reposedatului Archiepiscop cu care și începuse discursul său de introducere în scaunul metropolitan cu 24 de ani în urmă, atât de potrivite acum la despărțirea de tronul său arhieresc, de turma sa cuvântătoare!

Ridicat din starea cea mai umilită, Miron Romanul, fiu de țeran din Mizieș în Bihor, la cea mai înaltă treaptă și poziție socială în mijlocul poporului său, trebuie să recunoaștem, că în adevăr neprevăzute au fost căile, cari prevedința i-le-a desemnat în viața publică a poporului român.

Dăruit de la natură cu frumoase calități sufletesti și trupești, el s'a ridicat prin propriile sale puteri la acel grad de cultură, care l'a făcut deopotrivă stimat și respectat înaintea străinilor ca și a conaționalilor săi.

Partea cea mai frumoasă a vieții sale a petrecut-o în studiu ca profesor la institutul teologic din Arad, de la 1857 până la anul 1869. Bărbat cu vederi largi și cu mult simțământ, Miron Romanul a fost în timpul acesta cel mai agil factor al vieții naționale românești în Arad, pe terenul cultural, cât și cel politic.

La întemeierea Asociațiunii naționale aradane pentru literatura și cultura poporului român, la organizarea partidului național în comitatul Aradului pe la anii 60, dînsul a avut un rol principal, ca spirit organizator, cât mai ales ca un dibaciu scriitor al limbei românești.

Locuința profesorului Miron Romanul era locul de întâlnire a inteligenței române din Arad, unde se țineau sfaturile și conferințele intime în afacerile publice naționale.

Dar' neîntrecut a fost Miron Romanul, putem zice singurul, între bărbații bisericii, care pe vremuri a înțeles perfect spiritul constituției bisericești, dând cel dintău în in-

treaga metropolie aplicarea practică cea mai liberală și constituțională „statutului organic“. Și credincios a rămas principiilor liberale constituționale în biserică până la sfârșitul vieții sale.

Cu toate acestea, întreaga viața arhipăstorească a Metropolitului Miron Romanul ne prezintă un șir de nemulțumiri, lupte și frământări continue cu proprii fii ai bisericii sale.

El însă a rămas în credința și iubirea către biserică și neamul său, găsind mângăere sufletească pentru necazurile și neajunsurile sale în cuvintele înțelepte ale cronicarului: „Nu sunt vremile sub cărma omului, ci bietul om sub vreme!“

În veci pomenirea lui!

CURTE CU JURĂȚI ÎN ARAD. Ministerul de justiție a invitat primăria orașului nostru să facă înscrierea cetățenilor din sinul căror va avea să se tragă la sorți jurații, cari vor compune curtea cu jurați ce se va institui în Arad la Anul nou, deodată cu punerea în vigoare a noii proceduri penale.

La temniță! Eri d. Aurel Trif, colaboratorul nostru osândit în procesul de presă dezbătut la 8 Iunie în Oradea Mare, a primit de la Curie înscințare că cererea sa de nulitate a fost respinsă. Prin urmare în scurtă vreme va avea să-și înceapă osânda de trei luni temniță, probabil la Seghedin.

Hoții și falimente.

(*) Până acum între orașele Ungariei Aradul ajunsese faimos în urma execuției la 1849 „a celor 13“... Era oraș sfânt, Golgothă!

D'aci încolo sfințenia aceasta se întunecă însă cu desăvârșire și Aradului îi merge faima, că aici se săvârșesc între Unguri cele mai multe hoții. Așa, că dacă după înăbușirea revoluției de la 1848/49 în temnițe erau „eroi“ cari au combătut pentru „patrie“, acum ajung la temniță și prin America domni cari au jefuit banii publici cum jefuia odinioară în codru Rózsa Sándor.

Intr'adover, Zacharias stă la recoare. Și era fruntaș Zacharias și mare „gavallér“ între funcționarii comitatului. Bács, cel cu suta de mii, ca să scape de temniță, a apucat spre balamuc, Krivány cu sutele de mii, spre America.

Ear' acum sunt la ordinea zilei cele ce s'au petrecut la banca „Aradi polgári takarékpénztár“. D'o săptămână de zile și frământă capul toți conducătorii celorlalte bănci aradane, precum și de la Pesta, cum să mântue de faliment banca în capul căreia erau corifei ca Pless Moritz, Müllek Lajos, Éles Armin, Sarlot Domokos și alții, kossuthisti și guvernamentali, elita societății maghiare. Pentru-că dacă nu se poate înconjura falimentul, pe lângă catastrofa financiară se mai adaogă și rușinea d'a vedea în temniță floarea maghiarismului local.

Ori și cum ar fi însă, banii acționarilor aproape toți se pot considera

ca pierduți. Acțiunile sunt de câte 500 fl. și cum banca era fondată îndeosebi de fruntașii kossuthisti, acțiunile au fost plasate printre „burgări“, în clasa mijlocie care și perde astfel economiile unei vieți întregi. „Aradi Közlöny“ nici nu pregetă a vesti, că sute de familii devin nenorocite. Și încă nu se știe cu siguranță, dacă dintre împrumuturile acordate sunt acoperite toate cu cambiile din portofoliu, fiind-că așa se pretinde, împrumuturi se acordau cu multă înlesnire și chiar persoanelor de puțină garanție.

Mai sunt apoi la mijloc legăturile cu celelalte bănci și afacerile contractate cu străinătatea, pentru-că directorul acestei bănci se avântase la operațiuni cu scrisuri fonciare pe pieți străine.

Cu un cuvânt o derută, care compromite nu numai persoane, dar' perstigiul orașului și chiar al țării.

Ear' cauzele catastrofei sunt și aci setea de câștig și lipsa de scrupul ce se observă în viața întregii societăți maghiare viciate de amestecul ei cu Ovreii.

Directorul acestei bănci era adică Ovreul Pless Moritz, care deși mai înmormântase în Arad o bancă, totuși trecea drept mare financiar. Cum nu, când se îmbogățise enorm și știa să procure dividende și mărci de prezență grase întregii sale tovarășii. Pe d'asupra mai era și kossuthist, patriot infocat, în cât pentru candidatura lui la Pesta partidul cheltuisse 30.000 fl. Era să-l și aleagă, dacă din întâmplare n'ar fi excepțional de urit chiar și între Ovrei, așa că Unguroaicele au făcut formală propagandă contra lui. În companie mai erau încă vre-o opt corifei ovrei din oraș. Ear' ceilalți membri, creștini, vre-o 5 la număr, lăsase toate după-cum zicea Ovreul, care pentru a-și câștiga merite neperitoare se apucase să ferească și pe țeranii maghiari, vînzându-le pământuri în rate cu bani ce tot el le împrumuta. Ce mai daraveri! „Patrioții“ rămăneau încantați de „isprava“ Ovreului lor. Tocmai prin aceasta au ajuns însă pe povrniș, căci pământurile cumpărate n'au fericit decât pe cei cari le-au vîndut, toți mari proprietari, buni prieteni — zice-se — ai celor din direcție.

Așa că bilanțul furțișagurilor și al „operațiunilor“ financiare aradane se poate stabili după-cum urmează:

Zacharias	a furat vre-o	20.000 fl.
Bács	„	100.000 fl.
Krivány	„	peste 300.000 fl.

ear' deruta băncii „Polgári“ o să-i coste numai pe acționari 500.000 fl.

Eată ce gospodărie știu să facă șovinistii, cari d'atâția ani ne amărăsc viața. Eată fruntașii maghiari, cari în decursul acestui an au contribuit să sporească faima „sfântului oraș“.

Eată esența vieții publice a celor cari mai mult s'au distins în șovinism și ocară asupra noastră.

Suntem însă răsunători de toate reuțățile lor, tot prin ne mai auzite lor scăderi și păcate.

Șansele pactului.

Din Viena se anunță cu data de 17 c.:

„În ședința de astăzi a comisiunii parlamentare pentru reînnoirea pactului, ministrul de finanțe Dr. Kailz a declarat cu deosebită accentuare, că guvernul austriac, avînd în vedere dezvoltarea economică a Ungariei, din capul lucrului stăruia hotărît asupra ridicării cotei ungare și că va urma a stăruia în acest sens, fie că, în urma așa ziselor evenimente parlamentare, din junctimul de început a devenit junctimul de sfârșit“...

Correspondentul din Viena a lui „P. Lloyd“, vorbind despre șansele pactului din partea diferitelor fracțiuni ale opoziției, își exprimă din nou părerea, că „obstrucțiunea nu e încă îngropată, ci numai doarme.“ În cât privește în special partidul german popular, el a declarat în ședința sa de la 13 c. ca cea mai de căpetenie țintă a sa a împedeca reînnoirea pactului; ear' partidul german progresist (măintă poreclit „liberal“) încă „îngrămădește pe cât poate petri pe calea pertractărilor asupra pactului.“ Deputatul Auzpitz din acest partid declarase chiar că consfăturile vor ține ani de-a rândul. Correspondentul însuși spune la sfârșit, că „pertractările vor dura mai multe luni.“

„Năr. Listy“ aduce un prim-articol intitulat: „Cu puțință este oare, ca reînnoirea pactului să fie primită așa cum reiese din proiecte?“

În expunerile sale zice într'altele: „În afacerea reînnoirii pactului deputații noștri și-au păstrat pe deplin mâna liberă. Că adecă vor vota pentru proiecte numai în cazul, dacă ele vor fi în mod considerabil modificate în folosul acestei jumătăți a monarhiei, precum se și legaseră pentru aceasta în manifestul electoral, unde ziceau că „mai curînd vor prefera despărțirea de Ungaria, de cât să nu se poată dobândi o îmbunătățire fundamentală a lor.“

„Așa dar' nici un fel de considerație la dreapta din parlament, necum la guvern, nu este în stare a îndupleca pe deputații noștri, ca să voteze pentru actualele proiecte păgubitoare despre pact fără să fie schimbate“...

Slavii ca și Tirolezii li-se împotrivesc; ear' Polonezii cum? Ei bine, în numele acestora a vorbit eri însuși con-autorul proiectelor, fostul ministru de finanțe Bilinski. Și ce a zis? Cu toate că a scos la iveală părțile bune din ele, a zis: „Deși stau pe punctul de vedere, că în general proiectele sunt favorabile pentru Austria, dar' dacă m'ar întreba cineva, pot oare ele să fie, așa cum sunt, singuratic considerate ca favorabile, voi răspunde hotărît că nu, căci lipsește din ele — cota. Deja ca ministru am spus că guvernul austriac, din capul locului declarase, în mod cât se poate de categoric, cu viu graiu și în scris, că în Austria nu este cu puțință a realiza ori-ce fel de reînnoire a pactului, fără o scădere corespunderătoare a cotei noastre, deoarece ce nu s'ar afla aci la noi nici un partid, care fără această micșorare a poverilor ce purtăm, s'ar învoi cu reînnoirea pactului. Atunci guvernul austriac mai ținea încă ferm și tare la „junctim“-ul, că cota este legată în mod nedespărțibil de celelalte două grupări ale pactului: convenția comercială-vamală și afacerea băncii și valutei. Ear' guvernul unguresc se învoiese atunci cu junctimul“.

(Până aici ziarul ceh a citat din vorbirea lui Bilinski, de la sine adaogă.)

„Dar' obstrucția Nemților a zădărnicit totul“.

Bosnia—Herțegovina.

Din foile sârbești aflăm, că „Revue generale des Sciences“ din Paris a trimis în țările ocupate o întreagă societate de învățați și scriitori, cu scop de a studia din fond și în toate privințele stările de acolo.

Societatea compusă din următorii bărbați: *Louis Olivier*, directorul sus pomenitei reviste, care va studia școlile; academician *Anatole Leroi-Beaulieu* — administrația, justiția, etc.; — *Gervais Courtelmont* — societatea mohamedană și datinele ei; *Paul Boyer* — naționalitate, limba și confesiunea populației; *Leon Bertrand* — geografia și geologia provinciilor; *C. Diehl* — strînge material pentru opul „Istoria civilizației ei”; *Démange* se ocupă cu montanistică și lucrări publice; *Godfroy* — cu chestia colonisării; *D. Zolla* — agricultura și silvicultura; *Wouters* — comerțul; *Lebrun* — montanistica practică.

Expediția aceasta, venind fără nici o veste prealabilă în terile ocupate, a produs, scriu foile sârbești, o emoțiune foarte mare în cercurile guvernamentale de acolo, cari se tem, că populația se va adresa cu toate plîngerile ei la bărbații expediției, astfel în cât acestia ar putea desvîli adevărul asupra stărilor de acolo.

Tochmai acum călătorește prin Bosnia—Herțegovina și archiducele *Rainer*.

DIN ROMANIA

Teatralia.

La Teatrul Național s'a luat în reportoriul stagiunii viitoare următoarele piese originale: *Alexandri*: *Fântâna Blanduzei*, *Despot-Vodă*, *Sfredelul Dracului*, *Partida de concină*; *Alexandri și Millo*: *Lipitorile satelor*; *Ascanio*: *Pe malul gârlei*; *Intâiul bal*, *Fani*; *Bacalbașa* (Ioan): *Asan*, *Mort fără luminare*, *Moșu*; *Bengescu-Dabija*: *Pygmalion*; *Burlănescu-Alin*: *Două cunete*; *Caragiale*: *O scrisoare perdută*, *O noapte furtunoasă*; *Carmen-Sylva*: *Mărioara*, *In ziua scadenței*; *Ciupagea Ana*: *Actul al V-lea*; *Damé*: *Visul Dochiei*; *Dauș*: *Acmintis*; *Dimitriade Mircea*: *Visul lui Ali-Baba*; *Dunka*: *Invingător și invins*; *Grigoriu*: *D'on Vagmistru*; *Hașdeu*: *Răsvan și Vidra*, *Femeia*; *Leonescu*: *Minciuni convenționale*; *Macedonski*: *Iadeș*; *Mala*: *In pragul scenei*, *Prima șintee*; *Marinescu-Toneanu*: *Tudorache Sucitu*; *Mărculescu*: *Diaconul Mateiu*; *Nonțescu*: *Radu de la Afumați*; *Polizu-Micșunești*: *Sburătorul*, *Lăcrimioare*; *Rădulescu-Niger*; *Printre vecini*, *Ai noștri*; *Roșca* (Iuliu I.): *Lăpușneanu*; *Țincu*: *Mihnea-cel-Rău*; *Urechia*: *Vornicul Bucioc*, *Fata de bancher*, *Oda la Elisa*; *Ventura*: *Curcanii*, *O căsătorie*. — Piese localitate: *Gusty*: *Domnu secretar*; *Hasnaș*: *La Constanța*; *Suchianu*: *Adevăr, dar' cu măsură*; *Toneanu*: *La Călimănești*.

În curînd se va deschide Teatrul Bulevardului cu o trupă de varietăți, sub conducerea cunoscutului impresar *Haimovici*.

La teatrul Lyric din București în curînd va juca celebra artistă parisiiană *Janne*

Hadîng, care va da o serie de șeaze reprezentări.

Di P. Grădișteanu, noul director al teatrelor, a obținut încă o subvenție de 80.000 lei pentru Teatrul Național.

Dela opera română.

D-ra Chaminade, ale cărei compozițiuni musicale drăgălașe sunt cunoscute în lumea întreagă, va merge în Februarie 1899 la București, spre a da câteva concerte, cu care ocaziune va executa la pian mai multe din compozițiile-i în vogă. D sa va fi însoțită de o renumită cântăreață D-ra Rosa Kalig, care va cânta mai multe române compuse de d-ra Chaminade.

D-na de Nuovina va cânta la operă cu trupa română de operă, pe la sfîrșitul lui Noemvrie, ear' d-na Teodorini pe la începutul lui Ianuarie.

Celebru violonist *Ondriceck* va merge în București prin Decemvrie, când va da două concerte la Ateneu.

Memoriile lui Bismarck.

Războiul din 1870.

IV.

El era destul de mare și de puternic spre a fi soldat!... Ah! eu, în 1886, aș fi făcut cu totul altceva dacă evenimentele ar fi fost defavorabile! M'ăși fi angajat imediat, căci altfel n'ăși fi avut niciodată îndrăzneala de a mă prezenta din nou în fața lumei.

Două zile mai târziu, la Pont-a-Mousson, la 16 August, noi auzirăm din nou și în ce chip distinct bubuitul tunului. Seara, la prânz, circula șvonul că lupte înverșunată începuseră în jurul Metzului. Unul din noi făcu să se observe că nu se vor putea împedea francezii de a se retrage spre Verdun.

Cancelarul surse.

— Bătrânul încercat de Moltke, răspunse el, spune că aceasta nu e de loc rău, căci ei vor cădea atunci mai sigur în mâinile noastre!

El a început apoi să vorbească de trupele noastre. El a povestit că în ajun fusese să facă o vizită la cantonamentul saxonilor, al acelor mici saxoni negri, cari aveau aierul așa de inteligent:

În timpul nopții noi furăm deșteptați de mai multe ori de pașul cadentat al în fanteriei și uruiturile chesoanelor pe pavagiu. Noi știurăm a doua-zi, că erau cei din Hessa, care defilaseră prin oraș. Ministrul pleacă după 4 oare de dimineață. El se îndreaptă spre Metz, unde se aștepta la o importantă luptă pentru după-ameazi sau a doua zi.

Pe la 2 oare după amezai, când m'am reintors la biroul nostru, cancelarul nu se reîntorsese încă dar' erau știri despre lupta care avuse loc în ajun la West de Metz.

Erau perderi serioase de partea noastră și numai cu mare greutate se putuse în-

pedeca Bazaine, ca să forțeze liniile noastre. La satul Mars-la-Tour lupta fusese mai violentă. Ni-s'a spus chiar, — dar' ar trebui să se ție seamă de exagerația obișnuită în asemenea cazuri — că un regiment de cuirasieri întreg fusese distrus și că dragonii gârzei fusese rău decimați. Nici o singură divizie nu scăpase fără perderi serioase. E adevărat că azi noi suntem în număr superiori francezilor, și dacă ei mai încearcă o eșire, va fi rîndul nostru de a fi victorioși.

Asta nu era totuși sigur, și noi ne simțeam puțin neliniștiți. Noi nu puteam sta un minut locului și, ca cupriași de friguri, umblam în sus și în jos în toate părțile. Noi alergăm de la țerg la port. Acolo revăzurăm pe răniți, al căror număr se mărea pe fie-care moment. Cei mai puțin atinși erau lăsați pe pământ, cei-alți erau transportați în trăsurile de ambulanță. Pe drumul Metzului noi întâlnirăm o coloană de peste 120 de prizonieri. În cea mai mare parte ei erau fizicește niște sărmani oameni, însă se aflau printre ei și câți-va oameni din gardă, în chip superb îmbrăcați și cari se recunoșteau ușor după reverurile albe de la tunicele lor.

În fine, pe la 6 ore, cancelarul se reîntorsese. Nu fusese mare luptă în timpul zilei, dar' se aștepta, ca asta să fie a doua zi. Șeful ne spuse, la prânz, căși văzuse pe fiul său, contele Herbert, culcat într-o ambulanță, la Mariaville, rănit la pulpă de un glouț pe care-l primise în timpul unei mari șarje de cavalerie la Mars-la-Tour. După ce căutase în dreapta și în stînga, ministrul sfârșise prin ași găsi pe fiul său lângă o fermă, în mijlocul unui număr considerabil de alți răniți.

El fusese încredințat îngrijirilor unui doctor francez, care îi dăduse să mănânce pui și curcanii, cari se vedeau alergând prin toate părțile pe câmpuri.

— El mi a spus că asta nu se putea. Am început prin a-l amenința că-i omor paserile prin focuri de revolver, plătindu-i apoi cu 20 de fr. ceea-ce valora numai 15 fr. Dar' mi-am amintit apoi că sunt general prusian și i-am dat simplu ordinul de-a face ceea ce îi spusese. El s'a supus, dar' a trebuit, ca eu însu-mi să mă duc să aduc apă.

În acest timp generalul american Sheridan sosise în oraș și solicitase o întrevvedere cu cancelarul. El sosise direct de la Chicago. Din dorința ministrului, am făcut vizită generalului Sheridan și l'am informat că contele de Bismarck ar fi foarte fericit de a-l primi în acea seară. Generalul era un om scurt, foarte gros, cu o mustață deasă și care vorbea în cel mai pur accent de yankeu. El nu era însoțit de cât de două persoane: un adjutant, dl Forsythe, și un ziarist anume Maclean, care servea tot-d'odată și de interpret și de correspondent al ziarului „New-York-World”.

În cursul nopții următoare auzii din nou marșuri de trupe prin oraș. Saxonii de data asta. Dimineață aflai că regele plecase cu cancelarul la trei oare. Lupta trebuia să se dea pe același teatru ca la 16 August, și trebuia să fie decisivă. Se înțelege că noi eram mai ațțați de cât în ajun. Ne mai putînd răbda, am plecat eu însu-mi în di-

recția Metzului, până la patru kilometri aproape de Pont-a-Mousson. Am întâlnit pe drum un mare număr de răniți, mergînd izolați sau în bande. Unii purtau încă puștile lor, alții se sprijineau pe bastoane; unii aveau pe umeri mantaua roșie a cavalerilor francezi. Ei se bătuseră două zile înainte de Mars-la-Tour și Gorze. Cu toate acestea eu aveau de cât amănunte vagi asupra luptei.

Abia a doua zi, Vineri 19 August, noi aflarăm din isvor sigur că germanii fuseseră victorioși. Noi ne duserăm cu toții pe câmpul de luptă. Îndată ce sosirăm la Gorze, văzurăm urmele oribile ale luptei. La aproape 400 metri de sat erau două gropi aproape paralele, în jurul cărora grupări lucrau încă, căci ele erau pline de cadavre. Francezii și Germanii erau asvîrliți acolo unul peste altul. Câteva corpuri erau goale, altele erau încă înbrăcate cu uniforme; toți erau grozav de îngrijiți din cauza căldurii. Continuînd drumul spre Metz, s'a găsit o cantitate de rămășițe de tot soiul. Nu erau de cât chipiuri franceze, căsci prusiene, arme, ghete, hârtii, etc.

Solul era acoperit de resturi omenești mai numeroase și mai oribile încă de cât cele pe cari le văzuserăm. Într'un câmp de cartofi văzui două corpuri oribil de multilate: unul avea piciorul cu totul smuls, cel-alt avea capul pe jumătate luat, pe când mîna sa dreaptă rămăsese înțepenită într'un chip rugător spre cer.

Erau morminte cari fuseseră însemnate cu resturi de lopoți și altele cu bucăți din cutii de țigări, cari fuseseră rupte pentru acest scop.

Se degagia din toate acestea un miros de nesuferit și, când, din timp în timp, un vînt sufla peste caii morți, cari erau cu miile, acest miros te înăbușa și îți făcea în același timp să îți se înduioșeze inima.

(Va urma).

De la comitetul parochial din loc.

Causa părintelui Vățianu cu tricolorul maghiar. — Taica Moise și apesele cultului. — Lista membrilor si-nodali, etc.

Comitetul nostru parochial a ținut pe dîntă eri în 4/16 l. c. sub presidența dîni Dr. N. Oncu.

Înainte de a începe ordinea de zi, propune, ear' comit. prin sculare dă expresiune simțemintelor sale de condolență pentru pierderea M. Sale Impărătesei-Regine Elisaveta.

Aduce apoi înainte cauza părintelui Traian Vățianu, care a fost terfelit de foile străine din Arad și după acestea de toată presa jidano maghiară din țeară în modul cel mai scârbos și neomenos, pentru o minciună inventată de „patrioți”.

Pe lângă alarmarea lumii s'au pus d-lor și au făcut și o strajnică cercetare.

Dar' aici li-s'a frînt gâtul, căci vorb.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

ALEXANDRE DUMAS

O NOAPTE ÎN FLORENȚA

SUB

ALEXANDRU DE MEDICIS

(Urmare)

— Știi, Strozzi, replică dînsul, că ideea ta e minunată?... Mie, lui Lorenzino, regelui sîrbătorilor, mie, craiului zilelor vesele și nopților sgomotoase, vrei tu să-mi oferi conducerea unei conspirațiuni, plină de griji, de misteruri, de chinuri, ascunsă prin tenebre, ca și aceea a lui Catilina, cu lozinci însemnate pe pumnale și cu sânge în cupe... Nu, nu, prietene... Când voui fi așa de nebun, ca să conspiri, conspirația mea va fi mai puțin tristă și mai puțin serioasă; ca aceea a lui Fiesco, de pildă... ca să nu mă înce, dacă voui cădea în apă... Și apoi, care e compensa aceluia cari se jertfesc pentru ideea ta, pentru măreața republică florentină!... Rivală Athenei, Florența a fost geloasă de toate, chiar și de ingratitudinea modelului său față de cei mai iluștri cetățeni... Ca să nu pomenim de cât de

Savonarola, Lycurgul creștin, care a vrut să creeze o republică aproape ca aceea pe care o visase Platon, n'ăți lăsat voi să fie ars de viu?...

Fringhia, pumnalul, otrava, eată răsplată pe care Florența cea magnifică o păstrează aceluia ce se devotează pentru dînsa!... Multumesc... Nu, nu, Filip, cel mai bun lucru e să nu conspiri, crede-mă; dar' dacă vei conspira, atunci ascultă: trebuie să conspiri singur, fără confidenți, și cu cât vei visa mai puțin, cu atât vei vedea reușind mai curînd conspirația ta. Zici ca să-ți iau locul tîu, Strozzi, ca să mă pun în fruntea voastră, să-mi însușești singur onoarea supremă a întreprinderii... Nesocotitul, vrei să-ți spun cum se va sfîrși conspirația ta?... În mai puțin de două-zeci și patru de ceasuri veți fi toți în închisoare.

Abia ați venit la Florența, nu-i așa?... Abia ați călcat acest pământ, nu-s nici două ceasuri de când ați trecut prin poarta cetății... Ei bine, unul dintre voui e ucis; altul rănit; s'au dat ordine, ca să vă aresteze. O Strozzi, Strozzi, ascultă un sfat cuminte... chiar de un nebun, ca mine: întoarce-te repede înapoi, pleacă pe poarta pe care ai intrat, retrage-te în fortăreața ta din Montereggione; închide-te acolo, ascunde-te acolo, și așteaptă...

— Ce?... Ce să mai aștept?...

— Știi eu? Poate o zi, o seară, o noapte, un moment când ecoul îți va aduce aceste cuvinte liberatoare: „Ducele Alexandru e mort!”

— Nu mă tem de nenorocire, Lorenzo...

răspunse Strozzi. Din trei întrebări ce aveam să-ți fac, a doua a rămas fără răspuns dorit; nădăjduesc că-mi vei acorda o p'a treia...

— Dacă o fi mai cuminte de cât cele-alte două, cu plăcere, Strozzi.

— Aceasta e, zise bătrînul trăgînd spada, vreau să-mi dai socoteală numai de cât de insulțele tale, de refuzul tîu și de sfaturile tale...

— Ah! în privința asta, strigă Lorenzino, vîd că ai înnebunit de tot!... Un duel cu mine?... Cu Lorenzino?... M'am bătut eu vr'odată în duel?... Nu e știut și prea știut de toată lumea, că eu n'am să ridic măcar o spadă, și că mi vine rău când vîd o picătură de sânge?... Dar' tu nu știi până acum, că eu sunt o femeie, un laș... Oh, pe legea mea, credeam că sunt mai bine cunoscut de când Florența și Italia întreagă mă blastemă! Îți multumesc, Strozzi, tu ai stat la îndoială între Florența și mine; numai tu puteai să-mi faci această onoare.

— Da, ai dreptate! strigă bătrînul; da, Lorenzino, ești un laș, și tu nu ești vrednic să mori de mîna unui om ca mine... Du-te, nu-ți mai cer nimic... du-te, nu mai aștept nimic de la tine, nu mai cred decît în Dumnezeu... Du-te!...

— Foarte bine, zise Lorenzino cu rîsul lui obișnuit; iată că ai devenit cuminte!... Adio, Strozzi!

El se depărta prin via del Diluvio, unde dispărî în curînd în umbră.

Strozzi privi în jurul său, par'că ar fi căutat pe cine-va. Mihail își terminase rugăciunea și sta în colțul străzii della Fogna.

— Mihail! Mihail! strigă bătrînul.

Mihail alergă.

— Iată-mă's, stăpâne, zise el.

— Vezi tu pe acel om care se depărtează... colo-colo... îl vezi?...

— Da.

— Ei bine, dacă până în zori acest om nu va fi mort, până mîne seară suntem pierduți. Acest om știe tot!...

— Și acest om se chiamă?...
— Lorenzino.

— Lorenzino!... strigă Mihail; Lorenzino, favoritul ducelui! Fiți liniștit, signor Filip, va muri!...

— Bine... Du-te, și nu vreau să te te vîd venind, până ce nu 'mi vei spune: „E mort!”

Și făcu sbirului un gest, ca să plece. Mihail se supuse.

Rămăs singur, Strozzi cu o mișcare repede, și cu spada încă în mîna, se apropie de căsuță și întinse mîna spre poarta întredeschisă, par'că ar fi avut de gardă să intre.

Dar' în aceeași clipă își schimbă hotărîrea, și în loc să împingă poarta, o trase înapoi și o închise, murmurînd într' dînji:

— Nu, nu astă seară... mărge. Astă seară, ași ucide-o.

Și, la rîndul său, se perdu în labirintul de străzi ce se încruciează într' piața Santa Croce și aceea a Doamnelor.

Comitului: „cu minciuna prânzești, dar' la căca îți sar ochii”. — Așa și d-lor, adevărul a triumfat și ei cu minciuna au căzut în rușine și ocară.

Atâta însă nu e destul. Comitetul nostru nu se oprește aici, ci a adus hotărâre a protesta sus și tare în contra acestor camionatori, cari nu respectează nici decurului serviciului divin, ci calcă pragul bisericii fără autorizare, intră cu poliștii — detectivi în biserică, înhață băieții și-i trag afară la răspundere, — și a respinge cu indignare apucăturile străinilor de a calomnia și dejos vaza preoției și a bisericii noastre străbune!

Comitetul va face arătare P. S. Sale episcop, cu rugarea, ca să intervină în locurile competente, și să se oprească pentru viitor astfel de abuzuri.

A venit apoi la rând *Taica Moise*. El este protestatorul și apelatorul tuturor deciziilor comitetului parochial. Comitetul parochial adecă a pus *spese de cult* și pe *Taica Moise*.

El însă nu vrea să plătească. Nu că nu are din ce, ori că n'ar fi legal să plătească, ci pur și simplu numai din motivul că nu-i convin persoanele din comitet.

Mai întâiu a reclamat la consistorul araduan, dar' acesta nu l'a putut absolve de la *spesele cultului*. *Taica Moise* nu s'a oprit nici aici, ci a apelat la metropolie. Consistoriul metropolitan s'a ocupat cu chestia în ședința de la 22 August n-rul 1898, și a rezolvit-o așa: că *Taica Moise* trebuie să plătească *spesele cultului* în Arad.

Dar' *Taica Moise* nu s'a folosit numai de forurile competente bisericești, ci a recurs și la străini.

Senatul orașenesc, dând ascultare rugărilor lui *Taica Moise* a și oprit încassarea *peselor de cult* de la d-sa. După-ace însă comitetul a documentat la oraș cu decisiile metropolitane, că *Taica Moise* e și parochian și ca atare trebuie să plătească: și cei de la oraș și-au retras opreliștea, și acum: *Taica Moise* ori plătește ori vine doba.

Alta. *Taica Moise* e atotputernic; adecă vrea să fie.

Comitetul i-a așternut lista membrilor comitetului parochial. *Taica Moise* frunzărind lista a dat și de numele său în ea. Asta e prea mult. El să fie pus în rând cu ceilalți parochieni! S'a pus deci fără nici o autorizare și din propria sa volnicie să șterge, dar' nu numai pe sine, ci pe toți preoții și profesorii-preoți.

Ștergerile făcute însă nu s'au aprobat încă, ear' comitetul parochial le-a decretat de nulă!

IV.

Palatul Riccardi.

Să se scoboare cititorul nostru din balconul unde l'am lăsat, să ne urmeze în viața, și să intre cu noi în vechiul palat al lui Cominiu, cunoscut în zilele noastre sub numele de palatul Riccardi.

Să spunem câte-va cuvinte despre acela care a zidit acest splendid palat, și să aruncăm o privire asupra acestui mare neam de medici, împărțit în două ramuri, ramura veche și cea mai tină, cari n'aveau de alt trei reprezentanți la Florența.

Ducele Alexandru VI, fiul aceluia Iuliu Medici, al cărui bust, sculptat de Michel-Ange, e cunoscut sub numele de *Penseroso*, sau fiul lui Clement VII, sau al unui conducător de catări... Am spus că nici mama lui, o curtezană maură, nu cunoștea pe tatăl adevărat al lui Alexandru.

Ducele reprezenta ramura veche. Cea-altă era reprezentată de Lorenzino, pe care noi l'am introdus în scenă, în cauză precedentă, și de Cominiu, care fu, în urmă, succesorul lui Alexandru, Cominiu cel mare, pe care istoria l-a supranumit Tiberiu al Florenței.

Să intervertim ordinea de primogenitură și să începem prin Cominiu. Ne va fi mai interesant să încheia seria prin Lorenzino.

(Va urma.)

In fine s'a decis a se ruga Ven. C. aradan, ca să îndrume la ordine pe dl protopop!

Crisa de la „Aradi polgari“.

Pentru a scăpa de faliment rușinos și fraudulos, pe lângă cei 40.000 fl. dați de băncile aradane, și 40.000 dați din Pesta, următorii domni au mai dat:

Éles Armin	15880 fl.
Mülel Lajos dr.	14000
Sarlot Domokos	10000
Singer Izrael	8000
Winter Adolf	8000
Pless Mór	8000
Bonts Dóme	7000
Schwarz Jenő	6500
Becsey Hugo	6500
Familia Eliás	6000
Khon Zsigmond	6620
Mittler Izidor dr.	5000
Vizer Péter	5000
Sármezey Endre	5000
Péterffy Antal	4000
Eliás Salamon	2500
Réthy Lipot	1000
Szatmáry Mihály	1000

Total: 120.000 fl.

Licuidarea se va putea deci începe.

Se urmează acum pertractări pentru acordarea unui moratoriu din partea deponentilor, ale căror depuneri se urcă la suma de 960.000 fl. Cel mai mare deponent este orașul, cu 160.000 fl., care va și interveni pentru acordarea moratorului.

† Miron Romanul.

Cu privire la trecerea din viață a I. P. S. Sale Miron Romanul, primim din Sibiu amănuntele de mai la vale.

Deja de Joi consiliul medicilor perduse ori ce speranță de a-l pute scăpa pe înaltul prelat. „Telegraful Român” a și dat atunci în acest sens un buletin. Sâmbătă însă o ușoară ameliorare intervenise, așa că organul Mitropoliei își exprimase speranța într'o însănoșare. A fost însă numai efortarea din urmă, căci Sâmbătă noaptea bolnavul aproape și perduse conștiința și toți din jurul lui se alarmaseră. Starea aceasta a continuat și Duminecă, așa că toți se așteptau la un desnodământ fatal. Slăbit peste măsură de boala îndelungată, mitropolitul s'a stins încet, fără dureri, înconjurat de cei mai de aproape ai săi.

Luni dimineață s'a și telegrafat apoi în toate părțile și de Marți începând clopotele tuturor bisericilor din mitropolie vor vesti doliul.

Inmormântarea înaltului prelat va fi Joi înainte de amiază la orele 10.

Eată circulariul ce s'a trimis azi tuturor parochiilor din eparchia Aradului:

Preaonoratilor protopresbiteri și onorată preoțime din eparchia Aradului!

De la metropolia noastră din Sibiu primind astăzi preadureroasa știre, că prea bunul Dumnezeu, în sfaturile sale cele nepenetrabile, a aflat de bine a chema la sine pe prea iubitul și prea demnul nostru arhiepiscop și metropolit Dr. *Miron Romanul*, care cu mare înțelepciune și prevedere a păstorit biserica un pătrar de secol, ca metropolit al Românilor de religioasă gr-ort. din Ungaria și Transilvania, și fiind convinși, că la aceasta mare durere a întregii noastre metropolii se asociază din suflet și clerul și poporul diecesei noastre: așadar' ca și prin fapte să dăm expresiune adânc simțitei noastre condolențe, poftim pe onorata noastră preoțime:

1. Ca în restimp de 6 zile dupăolaltă următoare, la toate bisericile noastre să se tragă clopotele, ca de obicei după morți;

2. Ca în restimp de 6 săptămâni, la toate liturgiile să se cânte și ectenia morților, și să se pomenească numele fericitului arhiepiscop și metropolit Miron și în fine

3. Ca într'una din Sâmbetele celor 6 săptămâni, în toate bisericile noastre să se țină și părăstas pentru odichna sufletului fericitului arhiepiscop și metropolit.

Mai provocând pe p. t. protopresbiteri, ca să distribue cu grabă fiecărui oficiu pa-

rochial câte un exemplar din această scrisoare a noastră, cu binecuvântare arhierască, am rămas.

Arad, 5/17 Octomvrie 1898.

Al vostru

de tot binele voitoriu:

Ioan Meșianu, m. p.
episcopul Aradului.

NOUTAȚI

Arad, 18 Octomvrie n. 1898.

Rugăm pe abonenții noștri, cari sunt în restanță cu plata abonamentului, a se grăbi cu achitarea sumelor ce datoresc, căci altcum vom fi nevoiți a le suspenda trimiterea ziarului.

Știri personale. Preasfinția Sa episcopul Aradului va pleca azi cu trenul accelerat, la Sibiu.

Preasfinția Sa va fi însoțit de Preacuvioșia Sa protosinghelul Augustin Hamsea, Ignatie Pap, P. Truța și Pavel Rotariu.

Aseară la Consistor s'a ținut ședință pentru a lua dispozițiuni cu privire la funerariile ce se vor ordona cu prilejul înmormântării înaltpreasfinției Sale metropolitului Miron Romanul.

Monument „Reginei Ungariei”. Cea mai mare grije a lumii patriotice din centru e acum: că ce monument să se ridice răposatei Regine. S'au ținut sute de proiecte, în cât „*Magyarország*” se îngrozește deja de zeloșii artiști și propunători. Unul din cele mai nesăbuite proiecte prezintă criticul estetic al lui „*P. Lloyd*”, Dr. Adolf Silberstein—Eötvös, care în foiața nrului de la 23 Septemvrie propune următoarea statuă: Elisaveta cea monumentală ar trebui să se contopească cu patroana Ungariei, Maria, sfânta maică a lui Dumnezeu. Cu trăsăturile dragălașe ale feței sale, nemerită după natură, Elisaveta să apară în haine biblice, imitate din marmoră cu diferite colorii, cu diadem unguresc, ținând în brațele-i iubitoare copilașul cu coroană presărată cu pietri scumpe. Brațul cel drept ține sus o sabie mare, din oțel adevărat, binecuvântând cu el o grupă de husari și honvezi; unul dintre honvezi poate să țină de-asupra capului reginei și poporului ei fălfând un steag național”. Neo-maghiarul trebuie că a fost tare aprins când a conceput acest plan biblicopatriotic!

Sfințire de biserică. Nou edificata biserică din comuna gr. ort. Certeșul superior, protopb. Geoagiului, comitatul Hunedoara, și va avea sfințirea provisorică Duminecă în 11/23 Octomvrie a. c. Ca esmis al arhierurelui este reverendul Domn I. Papiu protopb. al Sibiiului.

Cu ocaziunea sfințirii bisericești se va ține și adunarea generală a despărțământului VIII al „Asociațiunii pentru cultura și literatura poporului român”, deci On. public este invitat a lua parte On. Domni, cari voesc a lua parte la banchet sunt rugați a se insinua la On. paroch Petru Gabor președintele comitetului arangiator, spre orientare.

Catastrofă pe mare. Corabia engleză „*Mohegan*” în drumul său spre New-York s'a lovit de o stâncă și s'a cufundat în mare. Numărul călătorilor a fost de 53, ear' a marinarilor de 80. Din aceastia numai 46 au scăpat cu viață.

Bibliografie. Din esceleanta revistă „*Albina*” a apărut nrul I al anului al doilea, cu următorul sumar:

Comitetul, în anul al II-lea — P. Gârbovicianu, O mărturisire. — Gh. Adamescu, După un an. — G. Coșbuc, Raport. — P. Dulfu, Bogașul și cerșetorul. — Dr. S. Argeșianu, Turbarea. — V. S. Moga, Semănatul. — Ilarian Velculescu, Satul meu. — Dreptul Cadiu și Catărul. — C. C. Pop-Tașcă, Avionul sau mașina de sburat. — C. Marinescu, Farmaciile la sate. — Eugeniu Tisescu, Costanța. — Or., Din Viața

și obiceiurile animalelor. — Mulțumiri. — Informațiuni. — Bibliografie. — Adrese către redacție. — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Vederi din Macedonia: Comuna Perlepe. — Primăvara și iarna. — Portul Constanța. — Un cadiu.

Domnul Dr. Romulus L. Crăciun în Karlsbad și-a mutat locuința în Alte Wiese „*Deutsches Haus*” până în 15 Novembrie 1898 st. n., unde primește ordinațiunile 6—9 a. m. și 3—5 p. m.

Invitare la abonament

Decshidem prin aceasta abonament pe al IV-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.”

ULTIME ȘTIRI

Atentatul anarchist contra împăratului german.

Alexandria, 17 Octomvrie. Bombele confiscate într'o cafenea de aici erau să fie transportate pe o corabie, care pleacă astăzi la Jaffa. Unul din anarhiștii arestați a fost angajat ca chelner pentru un restaurant din Ierusalim.

Londra, 17 Octomvrie. Din Alexandria se anunță: Până acum au fost arestați 15 persoane dovedeți părtași la complotul anarchist contra împăratului Wilhelm; toți sunt Italiani. Planul original era a închiria într'o ulicioară strîmță din Cairo o odaie, de pe fereastra căreia s'ar arunca bomba pe când împăratul trecea p'acolo. Când călătoria împăratului Wilhelm la Egipt a fost abandonată, unul din conspiratori s'a lăsat a fi angajat ca marinar pe o corabie care mergea la Palestina. Sâmbăta trecută a vrut să plece și să ducă bomba ca contrabandă la Ierusalim, unde atentatul era să fie dus la îndeplinire pe timpul sfințirii bisericești celei noue protestante.

Constantinopol, 18 Oct.

Sosirea la Constantinopol a p'erechei imperiale Dermene nu s'a putut face la timpul hotărît, căci în urma viscozelor celor mari, yactul imperial numai astăzi, Miercuri la orele 9 dimineața a putut să ancorageze în Constantinopol, unde s'au făcut p'erechei imperiale germane o strălucită primire.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

Bibliografie.

Gramatica română pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad, 1898. Editura autorului. Prețul: 60 cr. v. a. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului“.

— *Calendarul Bisericii de Răsărit* în stil vechiu și nou, cu noi reguli de calcul aplicabile și la calendarul bisericii de apus de *P. Donici*, inginer, fost ministru al lucrărilor publice. Cartea a apărut în Craiova la tipografia națională Ralian și Ignat Samitca.

„*Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.*”

„*Biblioteca Noastră*” de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „*Realități și Visări*”, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „*lancu de Hunyad*”, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „*Versuri și Proză*”. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „*Fabule alese*”. — Nr. 6. N. Macoșteanu, „*Dela Sate*”, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „*Intocmai!*” comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „*Istoria Țiganilor*”, Nr. 10 E. Hodoș, „*Convorbiri pedagogice*”, Nr. 11—12 E. Hodoș, „*Cântece Bănățene*”, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand.

Bibliografii: a apărut și se află de vânzare la administrația „*Tribunei Poporului*” și la autor „*Vieritul*” de Petru Vancu învățător în Măderat p. u. Pancota, cu prețul 60 cr. O carte foarte instructivă pentru economii ce se ocupă cu vieritul, pe care o recomandăm cu plăcere.

„*Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României*, publicate de *Dimitrie*

A. *Sturdza*. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tratatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tratatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decemvrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septemvrie, până la 21 Decemvrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septemvrie până a 10 Decemvrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Bibliografie. *Gramatica română pentru școalele primare*, de profesorul *Ioan Petran* Partea I. Propozițiunea simplă curată. Cartea a apărut în editura autorului în Arad. Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

— Tocmai acum a apărut „*Gramatica limbii cline*”, după Curtius - Hartel, de *Paul Budiu*, prof. gimn. Acesta este al doilea op din editura fundului „*Coresi*” din Brașov. Manualul acesta de școală este aprobat de ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică și e menit să umplă un gol în literatura noastră didactică. Prețul: 2 fl. 60 cr.

„Victoria”

institut de credit și de economii
SOCIETATE PE ACȚII.

Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif Nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții	fl.	300.000
Fond de rezervă	„	100.000
Depuneri	„	1.000.000
Circulația anuală	„	15.000.000

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abzicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandai.

123—(4)

Direcțiunea institutului.

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente
NOTE
Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului” A. P. Barcianu Arad

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

